

Iida Mattila

Tarinankerronnan keinot esittelyvideotuotannossa

Esittelyvideotuotannon vaiheet

Opinnäytetyö

Syksy 2020

SeAMK Liiketoiminta ja kulttuuri

Kulttuurituottaja (AMK)

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU

Opinnäytetyön tiivistelmä

Koulutusyksikkö: Liiketoiminta ja kulttuuri

Tutkinto-ohjelma: Kulttuurituottaja (AMK)

Suuntautumisvaihtoehto: Mediatuotanto

Tekijä: Iida Mattila

Työn nimi: Tarinankerronnan keinot esittelyvideotuotannossa

Ohjaaja: Jukka Saarela

Vuosi: 2020

Sivumäärä: 35

Liitteiden lukumäärä: -

Tämän opinnäytetyön aiheena on tarkastella tarinan vaikutuskeinoja esittelyvideotuotannossa, joka koostuu kahdesta osasta, produktiosta ja kirjallisesta osuudesta. Esittelyvideot toimivat produktio-osana, ja kirjallinen osuus käsittelee niissä käytettyjä tarinan vaikutuskeinoja. Produktio toteutettiin yhteistyössä toisen muun Seinäjoen ammattikorkeakoulun kulttuurituotannon opiskelijan kanssa.

Opinnäytetyön produktio toteutettiin kahtena esittelyvideona, jotka tuotettiin Etelä-Pohjanmaan Kennelliiton kaverikoirille ja lukukoira-koirille. Esittelyvideoiden toteutus tapahtui syksyllä 2020, vaikka tuotanto oli suunniteltu alun perin keväälle 2020. Aikataulun venyminen johtui meistä riippumattomista syistä, joka perustui puhtaasti COVID-19 pandemiaan. Kokonaisuudessaan opinnäytetyö kesti 11 kuukautta.

Toisessa opinnäytetyön osassa eli kirjallisessa osuudessa käsittelemme tarinan määritelmää, sekä tarinan vaikutuskeinoja ja kuinka voin hyödyntää niitä esittelyvideotuotannossa. Avaan myös esittelyvideoiden tuotantoa vaihe vaiheelta omien kokemuksieni kautta ja pohdin tuotannossa tekemiämme valintoja erilaisten lähteiden kautta.

Opinnäytetyön tuloksena syntyi kaksi noin reilun minuutin mittaista esittelyvideota. Ensimmäisessä videossa kerrotaan, millaista on kaverikoira-toiminta, ja toisessa kerrotaan lukukoira-toiminnasta. Molemmilla videoilla vapaaehtoistoiminta on kuvattu mahdollisimman totuudenmukaisesti, eli kuvasimme koira ja hänen omistajaansa vapaaehtoisikäynnillä, jolloin katsoja pääsee näkemään vapaaehtoistoiminnan luonteen. Videoissa toimii myös kertoja, joka kertoo, miten toimintaan päästään mukaan ja mitä vapaaehtoiselta vaaditaan. Molemmilla videoilla on tarkoitus saada mahdollisia uusia vapaaehtoisia liittymään näihin kahteen eri vapaaehtoistoimintaan mukaan. Kokonaisuudessaan tuotanto onnistui ja pääsimme vaikeuksista huolimatta haluttuihin tavoitteisiimme, jolloin myös oma ammattimaisuuteni kehittyi positiivisesti.

Avainsanat: esittelyvideo, tarina, tuotanto, vaikutuskeinot, vapaaehtoistoiminta

SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Thesis abstract

Faculty: School of Business and Culture

Degree programme: Culture Management

Specialisation: Media Management

Author/s: Iida Mattila

Title of thesis: Effects of storytelling in introduction video production

Supervisor(s): Jukka Saarela

Year: 2020   Number of pages: 35   Number of appendices: -

This thesis is about the effects of storytelling in video production. It contains two sections, a functional part and a written part. The functional part consists of videos, and the written deals with the effects of storytelling in them. The video production is accomplished with another culture management student from Seinäjoki University of Applied Sciences.

The functional part included two introduction videos produced for the Finnish South Ostrobothnia's Kennel Club, focusing on care dogs and reading dogs. In the second part of the thesis, i.e. my written section, I deal with the definition of the concept of story, as well as the means of influence in a story, and how I can utilize them in an introduction video production. I also describe the production of introduction videos step by step through my own experiences and consider the choices we made in the production through different sources.

The outcomes of the thesis are two introduction videos, each of which last for about a minute. The first video shows what it is like to be involved in care dog volunteer work, and the second one deals with reading dog volunteering. In both videos, volunteering is showed as truthfully as possible. Both videos are intended to engage potential new volunteers in these two different kinds of voluntary activity. Overall, the production was successful, and, despite the difficulties, we achieved our desired goals, which also resulted in the positive development of my professional skills.

Keywords: introduction video, production, storytelling effects, volunteering

SISÄLTÖ

Opinnäytetyön tiivistelmä.....	2
Thesis abstract.....	3
SISÄLTÖ.....	4
Käytetyt termit ja lyhenteet	5
1 JOHDANTO	6
2 OPINNÄYTETYÖN TAUSTAT	7
2.1 Toimeksiantajan kuvaus.....	7
2.2 Opinnäytetyön lähtökohdat	7
2.3 Tuotannon tavoitteet	8
3 TARINA ESITTELYVIDEOISSA.....	11
3.1 Mikä on tarina?.....	11
3.2 Tarinan vaikutuskeinot	12
4 TUOTANNON VAIHEET	15
4.1 Esituotanto.....	15
4.1.1 Aikataulutus	16
4.1.2 Käsikirjoitukset.....	17
4.1.3 Tuotannon suunnittelu	19
4.2 Tuotantovaihe	21
4.3 Jälkituotanto.....	23
4.3.1 Leikkaus.....	23
4.3.2 Tarvittavat äänityöt ja taustamusiikin valinta	24
4.3.3 Toimeksiantajan graafinen ohjeistus.....	26
4.3.4 Värimäärittely.....	26
5 TUOTANNON ANALYSOINTI.....	28
6 POHDINTA	31
LÄHTEET	34

Käytetyt termit ja lyhenteet

Koirakko	Koira ja omistaja.
Location scouting	Kuvauspaikkojen etsintä.
Protagonisti	Draaman tai kertomuksen päähenkilö.
Voice-over	Kertoja-ääni, joka puhuu, mutta ei näy kuvassa katsojalle – yleensä kuvailee tai selittää kuvassa tapahtuvaa asiaa.
WeTransfer	Tiedostojensiirtopalvelu verkossa.

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni koostuu kahdesta eri osuudesta – videotuotannosta ja kirjallisesta osuudesta. Toimeksiantajani oli Etelä-Pohjanmaan Kennelliiton kaverikoirat ja lukukoirat, joille tuotimme esittelyvideot kaverikoira-, sekä lukukoira-toiminnasta. Tavoitteena oli saada videoiden avulla lisää vapaaehtoisia toimintoihin mukaan. Esittelyvideoissa oli tarkoitus saada näkymään vapaaehtoistoiminta mukaansa tempaavana ja matalan kynnyksen vapaa-ajan harrastuksena, mutta kuitenkin niin, että esittelyvideoiden avulla välittyy myös tieto, mitä kaikkea toiminta vaatii vapaaehtoiselta. Esittelyvideot tuotettiin yhdessä yhden muun Seinäjoen ammattikorkeakoulun kulttuurituotannon opiskelijan kanssa.

Opinnäytetyössäni ensimmäisenä pureudutaan sen taustoihin, joka sisältää toimeksiantajan esittelyn sekä opinnäytetyön lähtökohdat. Paneudun myös asetettuihin tavoitteisiin ja suunnitelman, kuinka päästä niihin. Taustojen jälkeen tutkin opinnäytetyön aiheitani tapaustutkimuksen avulla. Tuotettujen esittelyvideoiden sisältö luotiin käyttämällä tarinan vaikutuskeinoja. Katsojan on tarkoitus saada mahdollisimman totuudenmukainen kuva vapaaehtoisen vierailukäynnistä. Aion pureutua teoriaosuudessani tarkemmin tarinan määritelmään, sekä sen vaikutuskeinoihin ja kuinka niitä hyödynnettiin esittelyvideoiden tuotannossa. Teoriaosuutta tutkin erinäisten painettujen lähteiden sekä verkkoartikkeleiden avulla. Ammennan myös omaa valmiiksi opittua tietoa, jota peilailen uuteen löytämäni tietoon.

Neljännessä pääluvussa syvennyn videotuotannon eri vaiheisiin yleisesti ja esittelyvideon näkökulmasta. Jokaisessa alaluvussa avaan tuotannon aikana tekemiämme ratkaisuja erilaisten lähteiden kautta. Viidennessä pääluvussa pohdin ja analysoin opinnäytetyön onnistumisia, sekä haasteita SWOT-analyysin avulla. Viimeisessä luvussa pohdin kriittisesti opinnäytetyöprosessia kokonaisuudessaan.

2 OPINNÄYTETYÖN TAUSTAT

2.1 Toimeksiantajan kuvaus

Toimeksiantajana opinnäytetyössäni toimi Etelä-Pohjanmaan Kennelliiton kaverikoirat ja lukukoirat. Kaverikoiratoiminta alkoi Suomessa vuonna 2001 Kennelliiton ja avustajakoirakouluttaja *Leena Rajalan* yhteistyönä. Ensimmäinen kaverikoira-kurssi järjestettiin Paimiossa, josta toiminta laajeni eri puolille maata ja ensimmäiset lukukoirakoulutukset järjestettiin vuonna 2017 eri puolilla Suomea. (Kennelliitto, [viitattu 14.7.2020].)

Etelä-Pohjanmaalla kaverikoiratoiminta alkoi vuonna 2006 (Etelä-Pohjanmaan Kaverikoirat, [viitattu 14.7.2020]). Kaverikoira on vapaaehtoistoimintaa, jossa koiran on tarkoitus tuoda iloa, elämyksiä kaikenikäisille ja etenkin läheisyyttä ihmisille, joilla ei ole omaa koiraa. Kaverikoirat vierailevat ohjaajiensa kanssa erilaisissa tapahtumissa tai esimerkiksi, vanhusten ja kehitysvammaisten asumisyksiköissä, lasten kouluissa tai päiväkodeissa. (Kennelliitto, [viitattu 16.7.2020].)

Lukukoiratoiminnan perimmäisenä tarkoituksena on innostaa lukijaa lukemaan. Lukukoiran tärkeimpiä tehtäviä on kuunnella ja olla läsnä hetkessä. Lukukoira tai lukukoiraohjaaja ei arvostele eikä huomauttele virheistä, hitaudesta tai mistään muustakaan. Koiran läsnäolon kuuluu rentouttaa ja lievittää lukijan stressiä. Lukukoiralle tyypillisin työympäristö on kirjasto. (Kennelliitto, [viitattu 16.7.2020].)

Kaverikoira- ja lukukoiratoiminta ovat kaksi eri vapaaehtoistoimintaa. Ne ovat toisista riippumattomia, jolloin vapaaehtoinen voi olla joko molemmissa toiminnoissa mukana tai vain toisessa. Kaikki koirat eivät välttämättä sopeudu kumpaankin toimintaan, vaan esimerkiksi on ainoastaan vapaaehtoisena lukukoiratoiminnassa.

2.2 Opinnäytetyön lähtökohdat

Tiesin opinnäytetyötä suunnitellessani, että haluan jonkinlaisen mediatyön tuottaa tulevalle toimeksiantajalleni. Löytäessäni Etelä-Pohjanmaan Kennelliiton kaverikoi-

rat ja lukukoirat, pohdin millaisen mediatyön heille toteuttaisin. Tavatessani toimeksiantajani pohdimme erilaisia vaihtoehtoja ja millaiseen tarpeeseen he haluaisivat mediatyöni tulevan. Tulimme tulokseen, että vapaaehtoisia olisi hyvä saada lisää, koska kysyntä on todella suurta Etelä-Pohjanmaan alueella ja nykyiset vapaaehtoiset ovat jo valmiiksi kiireisiä nykyisten kohteiden kanssa, eivätkä pysty ottamaan yhtään uusia kohteita.

Tutkin Etelä-Pohjanmaan Kennelliiton kaverikoirien ja lukukoirien nettisivuja ja huomasi niiden olevan pullollaan infoa vapaaehtoistoiminnasta, mutta ainoastaan tekstimuodossa, Karreinen, Halonen ja Tennilä (2010, 26) kehottavat tekemään verkkosivut helppolukuisiksi ja selkeiksi, jolloin mahdollinen uusi jäsen löytää tiedot ja liittymisohjeet vaivattomasti. Lyhyt ja ytimekäs esittelyvideo vapaaehtoistoiminnasta ja ohjeet niihin liittymisestä, varmasti herättäisi sivulla enemmän huomiota.

Esittelyvideo käsitteenä tarkoittaa videota, joka kertoo lyhyesti ja ytimekkäästi, miksi katsojan kannattaisi kiinnostua videolla näkyvästä tuotteesta tai palvelusta (Smile-audiovisual, [viitattu 28.10.2020]). Facebook toimii heille myös yhtenä tärkeimpänä viestintäkanavana niin vapaaehtoisille kuin myös asiakkaille, joten videot olisivat myös tärkeä saada kyseiselle alustalle.

Opinnäytetyön aineistonkeruun toteutan painettujen lähteiden sekä verkkolähteiden avulla. Työssäni käy myös ilmi ajankohtaisten tutkimustulosten analysointia. Monipuolisen aineiston avulla aion tutkia esittelyvideoiden sisällön tuottamista erilaisin tarinallistamisen vaikutusmekanismeihin. Tulen työssäni perehtymään yleisesti videotuotannon eri vaiheisiin, sekä käyttäen tähän myös esittelyvideotuotannon näkökulmaa. Tutkiessani näitä videotuotannon erilaisia vaiheita, käytän tutkimusstrategiana tapaustutkimusta, jossa tutkitaan jotain tiettyä tapahtumaa tai rajattua kokonaisuutta, joka on tässä tapauksessa tuotetut esittelyvideot Etelä-Pohjanmaan kaverikoirille ja lukukoirille (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006).

2.3 Tuotannon tavoitteet

Esittelyvideoiden tarkoituksena on herättää kiinnostus potentiaalisissa uusissa vapaaehtoisissa. Esittelyvideoissa näytetään koirakon vierailukäynti tarinamaisesti,

jossa koirakkoa kuvataan käynnin alusta asti, käynnin loppuun. Tapahtumapaikalla koirakko tekee heille tyypillisiä ja luonnollisia asioita, jotka kuvaamme niin omistajan ja etenkin koiran näkökulmasta. Videossa ei kuulu juurikaan muita ääniä, ainoastaan kertojan ääni ja taustamusiikki. Kertojan ääni kertoo, millaista vapaaehtoistointa on ja mitä kaikkea se sisältää koulutuksesta vierailuun. Esittelyvideoiden valtikorttina käytämme sen ytimekkyyttä ja lyhyyttä, jonka nykypäivän sosiaalisen median käyttäjä jaksaa varmasti katsoa.

Esittelyvideoiden tavoitteita laatiessa, päällimmäisenä nousi ammattimaisuus ja toimeksiantajan tyytyväisyys lopputulokseen. Ammattimaisuus pitää itsessään jo sisällään, monta pienempää yksityiskohtaisempaa tavoitetta, kuten aikatauluissa pysyminen, ulkoinen ja sisäinen viestintä ja ennakointi. Näihin halusimme kiinnittää erityisesti huomiota, sillä monessa aikaisemmassa opiskelijalähtöisessä tuotannossa nämä ovat tulleet kompastuskiveksi.

Aikataulutus ja siinä pysyminen, saadaan toteutumaan tarkalla suunnitelmalla, mitä milloinkin tapahtuu. Esituotannossa teimme itsellemme pieniä takarajoja, milloin käsikirjoitus olisi hyvä olla valmiina sekä esimerkiksi, kuvakäsikirjoituksen huolellinen laatiminen, josta saisimme heti hahmoteltua miltä esittelyvideoiden kokonaisuudet tulisivat näyttämään. Itse tuotantovaiheeseen teimme kovalistan, joka aikatauluttaa kuvauspäivät ja niiden yksityiskohdat. Kuvausten aikatauluihin halusimme kiinnittää lisähuomiota, koska kuvauksiin osallistuu monia eri henkilöitä ja tahoja. Jälkituotantoon tulemme laatimaan tiukan aikataulun, jotta pääsemme tavoitteeseemme, on meidän luotava välitavoitteita muun muassa leikkauksen, värimäärittelyn ja äänenmäärittelyn suhteen.

Ulkoinen ja sisäinen viestintä suunnitellaan jo varhaisessa esituotannon vaiheessa, jossa luodaan viestintäkanavat. Toimeksiantajan kanssa sähköposti on luontevin tapa viestintään, ja tuotantovaiheessa tarpeen mukaan puhelimitse. Näyttelijöiden kanssa luontevin tapa on kommunikoida WhatsApp-sovelluksen välityksellä, koska viestintä on yksinkertaista ja ilmoitusluontoista. Tuotantoryhmän kanssa viestintä tapahtuu WhatsApp-sovelluksen kautta, sekä Office OneDrive ja Excel toimii tuotannon alustana mm. kuvausaikatauluihin. Useasti huono viestintä on syynä, jos jokin asia epäonnistuu tuotannossa, joten haluamme tähdätä siihen, että informaatio on selkeää, helposti ymmärrettävää ja viestintäalusta tuntuu luontevalta.

Halusin kuitenkin myös laatia itselleni omia henkilökohtaisia tavoitteita tuotannon suhteen, joten asetin ne teknisen osaamisen osa-alueelle, sekä miten toimin tuottajan roolissa. Teknisen osaamisen tavoitteisiin lukeutui isoimpana jälkituotannossa tehtävä värimäärittely, koska olen aiemmissa opiskelijatuotannoissani huomannut sen yhdeksi heikkoudekseni. Halusin oppia lukemaan värimäärittelyssä käytettyjä graafisia esitystapoja eli esimerkiksi, waveform tai RGB parade, jotka auttavat kertomaan videoklipin väreistä tarkemmin. Päästäkseni onnistuneeseen värimäärittelyyn on minun luettava erilaista teoriaa asiaan liittyen ja esimerkiksi katsoa YouTubea erilaisia tutoriaaleja asiaan liittyen.

Tuottaja roolina sisältää monenlaisia asioita, mutta itse listasin tärkeimpinä tavoitteina toimia onnistuneesti yhteyshenkilönä kaikkien osanottajien kanssa, eli toimeksiantajan, ohjaavan opettajan ja tuotantoryhmän kanssa, sekä vastaavana kuvausten organisoinnista. Kuvausten organisoinnissa tavoite on, että asiat etenevät aikataulun mukaisesti ja kaikki osapuolet tietävät roolinsa selkeästi.

3 TARINA ESITTELYVIDEOISSA

3.1 Mikä on tarina?

Rauhala ja Vikström (2014, 59) haastattelema Forsström määrittelee tarinan määritelmän aina sisältävän vähintään alkutilanteen, jonka jälkeen tapahtuu muutos tai käännekohta, minkä jälkeen tulee lopputulos. Hän myös mainitsee, että alun ja lopun on liityttävä toisiinsa. Tarinalla on oltava protagonistia, joka voi olla tällöin ryhmä ihmisiä tai esimerkiksi, meidän esittelyvideoissamme koira. Forsström toteaa, jos kaikki nämä edellä mainitut elementit ovat mukana luodessa tarinaa, tarina voi olla hyvinkin vähäeleinen tai yksinkertainen. Kalliomäki (2014, 22–23) taas listaa tarinan elementeiksi mm. kronologisuuden, sekä tunteisiin ja aisteihin vetoamisen. Pohtiessani videoidemme sisältöä tarinan määritelmän kautta, on meillä selkeä alkutilanne ja lopputilanne, jotka ovat liitoksissa toisiinsa, mutta selkeää käännekohtaa tai muutosta oli vaikea luoda, koska käsikirjoitimme totuudenmukaisen vapaaehtoisvierailukäynnin kautta.

Tarinankerronta kommunikointitapana on ikaikainen ja yleisinhimillinen, esimerkiksi evoluutiobiologit arvioivat ihmisten olleen kourussa tarinoihin käytännössä saman ajan kuin nykyihminen on ollut maapallolla eli noin 100 000 vuotta (Rauhala ja Vikström 2014, 56–59). Tästä syystä ajattelimme tarinan ja tarinallistamisen olevan meille luonnolliset lähtökohdat esittelyvideoiden sisältöjen luonnille. Tarinoiden avulla saamme katsojat kuuntelemaan ja samaistumaan, joka kannustaa heitä hakemaan mukaan vapaaehtoistoimintaan.

Tarina ja tarinankerronta käsitteinä herättävät ihmisille erilaisia mielikuvia esimerkiksi, tarina helposti yhdistetään satuun tai kertomukseen, joka on tarua. Suomen kielessä useasti sana tarinointi sisältää negatiivisen kaiun, koska se liitetään epätoivuuksien ja vääristeltyjen asioiden kertoilemiseen. Sana tarina toisaalta saattaa herättää myös positiivisia mielikuvia lempielokuvista, tai -kirjoista, jotka ovat koskettaneet tai vaikuttaneet, jossain elämänvaiheessa, mitkä muistetaan vieläkin. (Rauhala ja Vikström 2014, 53.) Haluamme esittelyvideoiden tarinoilla herättää juuri niitä positiivisia ja lämpimiä mielikuvia, jotka katsoja tulee myöhemminkin muistamaan ja kertomaan niitä tarinoina eteenpäin.

Kun puhumme tarinasta ja tarinankerronnasta, ihminen näkee sen yleensä käsittelevän jonkun kokonaisuuden sisältöä, mutta Rauhalan ja Vikströmin (2014, 61) mukaan Diez ja Silverman (2013) näkevät tarinamääritelmän niin, että huomio kiinnitetään tarinan aikaansaaneisiin vaikutuksiin, eikä tarinan elementteihin. Näin tarina strukturoi tietoa, jolloin se saa itselleen kontekstin, merkityksen, sekä tekee yleisön sitoutuneeksi ja jää kohderyhmän mieleen.

3.2 Tarinan vaikutuskeinot

Miten päädyimme tarinallistamisen kautta esittelemään vapaaehtoistoimintaa esittelyvideoissa? Käsitteenä tarinallistaminen tarkoittaa ”*yrityksen toiminnan kokonaisvaltaista kehittämistä asiakasta osallistavan tarinan muotoon*” (Kalliomäki, [viitattu 27.10.2020]). Tarinallistaminen on lähtökohtaisesti tarkoitettu yrityksen ja asiakkaan väliseen suhteen kehittämiseen, mutta en nähnyt ongelmana hyödyntää niitä keinoja ja elementtejä esittelyvideoiden sisällön luomiseen. Tarina on henkilökohtaisempi ja katsojan on helpompi sisäistää asia, koska lähdetään niin sanotusta nollatilanteesta.

Rauhala ja Vikström (2014, 78–88) listaavat tarinan vaikutusmekanismeiksi seuraavat:

- samaistuminen
- vakuuttaminen ja asenteiden muuttaminen
- muistaminen
- helpottaa ymmärtämään
- pehmentää viestiä

Esittelyvideoiden ideointivaiheessa oli selkeää, että halusimme vaikuttaa katsojaan samaistumisen tunteella ja luoda mielikuvia koiranomistajalle ajatuksella: ”Tällaista hyvää oloa myös, sinun koirasi voi olla luomassa!”. (Goleman 2014, 53–56.) Samaistuminen on suoraan tunnelähtöistä, koska se lähtee aivojemme solutasolta,

näitä kutsutaan peilisoluiksi, ne auttavat jäljittelemään mitä toinen ihminen tuntee. Tätä vaikutusta korostaaksemme esittelyvideoissamme oli molemmissa samat päänäyttelijät eli Daisy ja hänen omistajansa, koska voimme olettaa kiinnostuneen vapaaehtoisen katsovan molemmat videot ja puntaroivan kahden eri vapaaehtoistoiminnan välillä. Näin katsoja luo suhteen päänäyttelijöihimme ja myötäelää heidän kanssaan. Sorkio (2019, 22) painottaa videolla olevan suurempi vaikutus katsojaan, jos se kerrotaan tarinan henkilöperspektiivistä eli tässä meidän tapauksessamme koiran näkökulmasta.

Puhuimme toimeksiantajan kanssa mahdollisista uusista vapaaehtoisista ja keskustelussa kävi ilmi, että monet toiminnasta kiinnostuneet ovat omanneet tietynlaisia ennakkoluuloja mm. koulutuksien ja soveltuvuusarviointien vaikeuteen tai, että koiran pitäisi omata jotain spesifejä ominaisuuksia. Eli on monia kiinnostuneita, jotka haluaisivat osallistua, mutta luulevat, ettei se ole heille mahdollista, koska he eivät esimerkiksi täyttäisi tietynlaisia kriteerejä koiransa kanssa. Halusimme esittelyvideoiden avulla muuttaa näitä luuloja ja asenteita, koska hyvin kerrottu tarina voi motiivoida osallistumaan. (Kalliomäki 2014, 13.)

Ihmisellä on kahdenlaista muistia: lyhyt- ja pitkäkestoista ja jolloin asia herättää tunteita, mieli tallentaa sen pitkäkestoiseen muistiin. (Enkenberg & Meretniemi [viitattu 31.10.2020].) Eli jos halutaan, että katsoja muistaa esittelyvideomme sisällöt kannattaa meidän käyttää tunteisiin vetoavaa tyyliä. Rauhalan ja Vikströmin (2014, 84) mukaan tarina antaa faktoille ja yksittäisille asioille helposti ymmärrettävän merkityksen ja yhteyden.

Kun on saatu katsoja samaistumaan ja vakuuttumaan, on hänen helpompi ymmärtää antamaamme informaatiota. Kuten aiemmin opinnäytetyössäni olen maininnut toimeksiantajan verkkosivujen olevan todella kattavat, mutta tieto on asiakirjamaisessa muodossa eikä sivuilta nopealta vilkaisulta erotu pääpiirteet. Näin ollen ihminen ei saa sivuilta koottua itselleen niin sanottua haluamaansa tietopakettia. Tästä syystä esittelyvideomme on luotu informatiiviseksi tarinaksi, joka kertoo kaiken oleellisen vapaaehtoistoiminnasta; tämä helpottaa katsojaa luomaan kysymyksiä itselleen ja videon katsottuaan hän osaa hakea verkkosivuilta selkeämmin vastauksia

kysymyksiinsä, kun tietää mitä etsii. Rauhala ja Vikström (2014, 87) kiteyttävät ajatuksen, että teoreettinen asia tai kokonaisuus on helpompi ymmärtää, kun sen on oivaltanut tarinan kautta.

Esittelyvideoidemme viesti on yksinkertaisesti kannustaa kohderyhmäämme liittymään vapaaehtoistoimintaan mukaan. Rauhalan ja Vikströmin (2014, 87) haastattelema Forsström toteaa, että joitakin asioita ei voi sanoa sellaisenaan, vaan on parempi näyttää ja kertoa tarinan avulla. Hän lisää, että tarina voi luoda aikaan katsojassa tai kuulijassa tunneoivalluksen, jota ei olisi mahdollista saada aikaiseksi pelkästään sanomalla. Kuten aiemmassa kappaleessa pohdin informaation ymmärtämistä, on viestin pehmentäminen siihen myös liitoksissa, sillä videoillamme vapaaehtoistoimintojen esittely tuodaan lähelle ihmistä ja näytetään kuvin, millaista se käytännössä on, ja kertojan ääni tukee tätä. Tässä pätee siis sanonta ”kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa.”

4 TUOTANNON VAIHEET

4.1 Esituotanto

Esituotantovaiheessa on kyse kaikista tuotannon valmistelevista elementeistä. Mitä yksityiskohtaisemmin esituotannon laatii, on tuotanto- ja jälkituotantovaihe paljon sujuvampaa. Savola (2017) painottaa esituotannon olevan käytännössä koko prosessin ennakkosuunnittelua. Näin varmistetaan, että kuvauksissa esimerkiksi, otetaan talteen vähintään kaikki tarvittavat kuvat tietyistä eri kulmista ja eri kuvako'illa.

Tämän opinnäytetyön esituotantovaihe alkoi ideoimalla, millaisen opinnäytetyön haluaisin ja kenelle haluaisin sen tehdä. Päädyin lopulta ottamaan yhteyttä Etelä-Pohjanmaan Kennelliiton kaverikoiriin ja lukukoiriin, koska he tekevät tärkeää vapaaehtoistyötä ja koirat ovat lähellä sydäntäni. Jo ennen ensimmäistä yhteydenottoa oli selvää, että haluaisin tuottaa heille jonkinlaisen videon, koska halusin, että opinnäytetyö tukee mediatuottajalinjaani.

Päätin lähestyä toimeksiantajaa sähköpostitse, jolloin sovimme tapaamisen lukukoirakurssille, jossa pääsisin näkemään, millaisesta toiminnasta on kyse. Kurssin jälkeen pohdimme, toimeksiantajani kanssa millaiseen tarpeeseen he haluaisivat videon tai videot. Kävi ilmi, että kysyntää on enemmän, kuin pystytään tarjoamaan niin lukukoira- kuin myös kaverikoiratoiminnassa. Muuten toimeksiantaja antoi vapaat kädet toteutukseen.

Ennen kuin olin ehtinyt varsinaisesti aloittamaan esituotantoa, luokkalaiseni kysyi, olisiko hänen mahdollista tulla mukaan tuottamaan toisena osapuolena esittelyvideoita. Tästä lähtien kaikki päätökset toteutuksen suhteen tehtiin yhdessä luokkalaiseni kanssa.

Tuotannon ideointivaihe kuuluisi olla yleensä koko tuotannon luovin hetki, jolloin kaikkia ideoita pidetään mahdollisena (Savola 2017). Meidän tapauksessamme luova ajatustyö jäi puutteelliseksi, koska keväällä 2020 COVID-19 pandemia rajoitti sitä huomattavasti, sillä erilaiset rajoitukset ja suositukset olivat voimassa mm. turvavälit ja kokoontumisrajoitteet. Näin ollen meidän ideointimme tuotannon suhteen

vaati yksinkertaisia ratkaisuja, jotka olisivat mahdollista toteuttaa myös rajoitusten ja suositusten ollessa voimassa.

4.1.1 Aikataulut

Huolellisesti laadittu aikataulut on yksi suurimmista edellytyksistä, jotta tuotanto onnistuu. Aikataulu auttaa määrittämään tarvittavan ajan, henkilöstön ja muut resurssit. (Elokuvantaju: Aikataulu, [viitattu 13.10.2020].) Ensimmäinen yhteydenotto ja tapaaminen toimeksiantajan kanssa tapahtui helmikuussa 2020, jonka jälkeen aloin luoda aikataulua koko opinnäytetyöprosessille ja etenkin esittelyvideoille. Pää tavoitteena oli saada opinnäytetyö valmiiksi viimeistään syyskuussa; näin ollen minulla olisi hyvin aikaa eri tuotantovaiheille sekä opinnäytetyön kirjoitukselle. Esittelyvideoiden kaikki ideointi ja suunnittelu oli tarkoitus toteuttaa maaliskuun aikana, jolloin tuotantovaihe eli kuvaukset tultaisiin toteuttamaan huhti-toukokuussa. Jälki-tuotantovaiheelle olin suunnitellut varaavani kesä-heinäkuun.

Maaliskuussa saimme tiedon toimeksiantajalta, että molemmat vapaaehtoistoiminnot on lakkautettu COVID-19 pandemian takia toukokuun loppuun saakka Kennelliiton toimesta. Ensimmäinen aikataulumme kaatui totaalisesti, koska kuvauksia ei ollut mahdollista suorittaa keväällä ollenkaan - kuvaukset tulisi toteuttaa aikaisintaan kesällä. Kennelliiton hallitus kuitenkin ilmoitti toukokuussa päätöksestään, että vapaaehtoistoiminnot pysyvät tauolla heinäkuun loppuun asti.

Ennen elokuuta meillä ei ollut muuhun mahdollisuuksia kuin ainoastaan ideoimaan pääpiirteittäin kuvauksia, koska emme tieneet mm. esittelyvideoidemme kuvauspaikkoja. Elokuussa toiminta sai jatkua rajoituksia ja suosituksia noudattaen, jolloin sovimme alustavasti kuvauspäivät syyskuun alkuun toimeksiantajan kanssa.

Olimme vihdoinkin saaneet lyötyä kuvausaikataulut lukkoon, kun Kennelliitto ilmoitti että lakkauttaakin kaikki vapaaehtoistoiminnot vuoden loppuun asti. Mietimme toimeksiantajan kanssa erilaisia ratkaisuja tilanteeseen ja päätimme, että lavastamme täysin kaveri- ja lukukoiravideot, koska aikataulullisesti kuvaukset olisi pakko suorittaa syyskuun aikana, jos halusimme valmistua suunnitellusti. Toimeksiantaja otti

yhteyttä Kennelliittoon varmistaakseen: onko lavastustilanteet liiton puolesta sallittuja, mutta Kennelliitossa oli juuri silloin alkanut kahden viikon lakko, joten jouduimme odottamaan heidän varmistustaan, ennen kun saisimme tehdä mitään. Kennelliitto kuitenkin hyväksyi lavastukset, joten kuvaukset molempiin esittelyvideoihin suoritettiin syyskuun lopussa.

4.1.2 Käsikirjoitukset

Mietimme, millaiset esittelyvideot haluaisimme toteuttaa ja tuottaa ja etenkin kartoittaa millaiset mahdollisuudet meillä on, koska on kyse eläimistä, joita on vaikea ohjata tekemään asioita kameran edessä. Päätimme pysyä yksinkertaisessa konseptissa, jossa tarina ja toteutus ovat selkeitä. Ideoinnissa, meillä oli kuitenkin koko ajan päämääränä se, että tämän on vedottava meidän kohderyhmäämme eli mahdollisiin tuleviin vapaaehtoiisiin. Kuinka voimme heihin vedota ja vakuuttaa heidät enintään kahden minuutin kestäväällä videolla? Sorkion (2019, 20) mukaan videon tulisi herättää katsojassa tunteita; etenkin saada katsoja liikuttumaan, hymyilemään, yllätymään tai jopa kauhistumaan, joten haluamme sisällyttää videoihin vapaaehtoistoinnin oikean luonteen, eli kuinka helppoa se on, ja kuinka paljon siitä voi itse saada iloa ja nauttia erilaisilla kohtaamisilla koiran kanssa. Halusimme myös, saada videosta informatiivisen, jossa kerromme, miten vapaaehtoistointaan koulututaan ja mitä se vaatii koirakolta - tämän ajattelimme toteuttaa voice-overin eli kertojan avulla, sillä emme halunneet haastattelumaista materiaalia ollenkaan videolle.

Käsikirjoitusvaiheen aloitimme luomalla yksipalstaiset käsikirjoitukset, koska se oli meille tuttu ja selkeä käsikirjoitusformaatti. Ensimmäiset ideat käsikirjoituksista olivat todella alustavia, sillä ei ollut mahdollista tietää kuvauspaikkoja, COVID-19 pandemian aiheuttaman aikataulumuutosten vuoksi. Halusimme pitää tarinan yksinkertaisena, jotta meillä riittää aikaa toteuttaa se ja, jotta esittelyvideoista tulee varmasti asetettujen tavoitteiden mukaiset.

Käsikirjoitustyö etenee aina vaiheittain (Elokuvantaju: Käsikirjoitus. [Viitattu: 12.10.2020]). työ sisältää vähintään seuraavanlaiset aiheet:

1. Synopsis

2. Käsikirjoitus

3. Kuvakäsikirjoitus

Ensimmäisenä on hyvä luoda synopsis eli tiivistelmä itse käsikirjoituksesta, jolloin lukija saa heti kiinni millaisesta käsikirjoituksesta on kyse. Synopsiksessa käydään pääpiirteittäin kaikki tarinan tapahtumat läpi, eikä takerruta kiinni yksityiskohtiin. Synopsis on monen tuotantotyöryhmään kuuluvan tärkeä työkalu, josta on helppo sisäistää tarinan kulku. (Elokuvantaju: Synopsis. [Viitattu 12.10.2020].) Kun olimme saaneet synopsikset valmiiksi, lähetimme ne toimeksiantajalle tarkasteluun, jotta hän saisi käsityksen ajatuksestamme toteutuksen suhteen.

Toinen vaihe sisältää itse käsikirjoituksen, joka suunnitelman tavoin luo perustan millainen tuotos kuvataan. Mitä tarkemmin laadittu käsikirjoitus, sen sujuvammin tuotantovaihe etenee ja mitä yksityiskohtaisempi se on, sitä helpompi jälkituotantovaihe on. Käsikirjoituksessa suhteellisen yleinen tapa on kirjoittaa niin sanotusti kolme näytöstä, jotka perustuvat Aristoteleen draamallisiin perusvaatimuksiin eli ne sisältävät alun, keskikohdan ja lopun. (Elokuvantaju: Käsikirjoitus. [Viitattu 12.10.2020].) Pohdimme, miten saisimme kirjoitettua käsikirjoitukset, niin että ne sisältävät nämä kolme näytöstä, koska halusimme käsikirjoituksista tarinamaisen. Päätimme käsikirjoittaa esittelyvideot yksinkertaisuudessaan koirakon tapahtumaketjun kronologisessa järjestyksessä siitä asti, kun he saapuvat vierailukohteeseen, mitä vierailukohteessa tapahtuu ja kuinka he poistuvat sieltä. Lähetimme ensimmäiset vedokset toimeksiantajalle kommentoitavaksi, jos käsikirjoitusten yksityiskohdissa olisi muutettavaa. Toimeksiantajalla oli pieniä huomioita, jotka koskivat lähinnä vapaaehtoistoimintojen luonnetta ja yksityiskohtia, mitkä olisivat suositeltavaa muotoilla toisin. Molempien käsikirjoitusten II-versiot hyväksyttiin lopullisiksi käsikirjoituksiksi.

Storyboard eli kuvakäsikirjoitus on kuvauksissa todella tärkeä työväline, joka auttaa tuotantoryhmää näkemään käsikirjoituksen selitettynä visuaalisesti. Kuvakäsikirjoitus sisältää yleensä myös selityksen, millaisesta kuvakoosta on kyse missäkin kohtauksessa, ketkä roolihenkilöt siinä näkyvät ja mitä siinä tapahtuu. Yleensä kuvat esitetään mahdollisimman yksinkertaisesti ja sarjakuvamaiseen tyyliin. (Elokuvantaju: Storyboard. [12.10.2020].)

Laadimme luokkalaiseni kanssa yhdessä kuvakäsikirjoitukset, kun kuvauslokaatiot vahvistettiin. Pohdimme, millaista kuvaa haluamme kuvata, koska halusimme kuvata esittelyvideot Daisy-koiran eli päänäyttelijän perspektiivistä. Päätimme käyttää kansainvälistä 8-portaista kuvakokojärjestelmää, jossa kuvakoot menevät yleiskuvasta erikoislähikuvaan asti (Sorkio 2019, 131).

4.1.3 Tuotannon suunnittelu

Esituotannon tärkeimpiä missioita on tuotannon suunnittelu, jolla säästetään aikaa itse tuotantovaiheessa. Tällaisella suunnittelulla ehkäistään turhat virheet ja unohdukset ja varmistetaan, että kaikki osapuolet ovat sisäistäneet valmiiksi tulevan tuotantovaiheen.

Meidän tuotantomme suunnittelu sisälsi seuraavat vaiheet:

- Tapaamiset toimeksiantajan kanssa
- Location scouting
- Kuvauskaluston suunnittelu
- Kuvausryhmän kokoaminen
- Kuvalistojen laatiminen

Viestintä toimeksiantajan kanssa tapahtui yleensä sähköpostin kautta samassa viestiketjussa, johon oli aina helppo molempien osapuolien palata tarkastamaan sovittuja asioita. Kuvauksia suunnitellessa oli kuitenkin molemmille helpointa tavata kasvojen kanssa. Tapaamisessa kävimme läpi erilaisia koiravaihtoehtoja päärooliin, sekä kaverikoirakuvauksiin muita koiria. Toimeksiantaja oli jo aiemmin ottanut selvää, ketkä koirakoista pääsisivät kuvauspäivinä paikalle ja ketkä olisivat sopivia ylipäätään kuvauksiin.

Location scouting on kuvausten suunnittelussa ehdotonta onnistuneelle lopputulokselle. Meidän tapauksessamme toimeksiantaja etsi sopivat kuvauspaikat, sillä se piti olla koirille sovelias. Ennen kuvauksia pääsimme kuitenkin toimeksiantajan

kanssa vierailemaan esittelyvideoiden kuvauspaikoissa, jotta pystymme ennakoimaan mm. millaiselle kuvauskalustolle, on tarvetta. Ang (2006, 239) muistuttaa, että kuvauspaikka on tärkeää myös tarkistaa senkin takia, jotta se varmasti vastaa käsikirjoituksen tarpeita. Jos kuvataan sisätiloissa, on tällöin huomioitava ikkunoiden sijainti ja niiden koot luonnonvalon kannalta. Lisäksi huoneiden koot, jotta varmasti työryhmä, kuvauskalusto ja näyttelijät mahtuvat. Vieraillessamme kuvauspaikoilla otimme kuvauspaikoilta kuvia kuvakäsikirjoituksen pohjalta, jotta pystyisimme ennakoimaan mitä erilaiset kuvakulmat ja -koot vaatisivat ja miten ne toimisivat.

Tavattuamme toimeksiantajan sekä vierailtuamme kuvauspaikoilla, aloimme suunnitella kuvauskalustoa. Millaista kalustoa koulumme eli Seinäjoen Ammattikorkeakoulu pystyisi tarjoamaan ja millaista me tarkalleen tarvitsisimme. Olimme alustavasti puhuneet opinnäytetyöohjaajamme kanssa, että esittelyvideomme olisi hyvä kuvata kahdella kameralla, jolloin kuvat olisi mahdollista kuvata kahdesta eri kuvakulmasta samanaikaisesti. Kameroihin päätimme ottaa laajakulma-objektiivin sekä zoom-objektiivin. Lisäksi tarvitsimme äänitykseen soveltuvat työvälineet, sekä pienimuotoiseen valaistukseen sopivat valot. Listasimme kalustoon myös tarvittavat apuvälineet, jotka olivat jatkojohdot ja kameroihin vara-akut sekä jalustat kameroille.

Kuvausryhmän kokoaminen oli meille alusta asti selkeää, sillä päätimme täydentää sitä meidän lisäksi vain yhdellä lisähenkilöllä. Lisähenkilö oli luokkalaisemme, jonka kanssa olimme aiemmin toteuttaneet opiskelijatuotantoja, sekä hänellä oli erinäisistä työharjoitteluista kokemusta kameratyöskentelyssä. Tästä syystä sovimme, että hän toimii toisena kuvaajana molemmissa esittelyvideoissa, koska hänellä oli eniten teknistä osaamista kameroiden suhteen, sekä hänellä oli auto mikä mahdollisti kuvauskaluston liikuttamisen kuvauspaikoille. Pidimme tapaamisen luokkalaisemme kanssa ja kävimme käsikirjoituksen läpi tarkasti hänen kanssaan, jotta hän varmasti ymmärtää millaisesta tuotannosta on kyse.

Ennen kuvauksia käytimme Exceliä, jonka avulla teimme kovalistat kuvauksia varten. Kovalista on käytännössä aikataulu kuvauspäiville, mistä on ohjaajan ja muun tuotantoryhmän helppo seurata päivän kulkua. Kuvauksissa ei välttämättä mennä aina käsikirjoituksen kronologisessa järjestyksessä, esimerkiksi, meillä oli lukukoirakuvauksissa ulkona otettavia kuvia, niin käsikirjoituksen alussa kuin myös lopussa. Päätimme, että on järkevintä kuvata kaikki ulkokuvat ensin, jotta luonnonvalo

olisi mahdollisimman samanlainen kaikissa niissä. Kuvalistojen tekeminen myös helpottaa paljon jälkituotantovaihetta, koska kuvauksissa merkitsimme listaan, mitkä olivat onnistuneita ottoja. Näin säästämme aikaa editoinnissa.

4.2 Tuotantovaihe

Tuotantovaihe eli kuvaukset alkoivat sillä, että haimme koululta kuvauskaluston kuvausten edeltävänä päivänä. Kun olimme saaneet kaluston haltuumme, kävimme sen läpi tarkasti ja huomasimme, että yksi kameran objektiiveista puuttui, joten jouduimme noutamaan sen ennen kuvauksia.

Ensimmäisenä kuvauspäivänä oli tarkoitus kuvata kaverikoiratoiminnasta oleva esittelyvideo. Kuvauspäivämme alkoi aamulla, jolloin menimme kuvauspaikalle kuvausryhmän kanssa. Kuvauspaikka sijaitsi Seinäjoen keskustassa, joten kaluston kuljettaminen onnistui vaivattomasti lyhyiden välimatkojen takia. Valmistelimme kuvauspaikan valmiiksi, säädimme kameroiden asetukset, sekä valot. Kenelläkään ei meistä ei ollut kummoista kokemusta tai tietoa valaistuksen suhteen, joten oli todella vaikeaa asettaa niitä niin sanotusti oikeille paikoille, jossa ne olisivat edukseen. Päätimme loppujen lopuksi, että emme edes käytä valoja, koska ikkunoista tuleva luonnonvalo oli riittävä sisätiloissa ja säätämämme valot olisivat vain tehneet enemmän haittaa.

Roolini kuvauksissa oli tuottajan ja ohjaajan sekoitus, joten katsoimme yhdessä kuvaajien kanssa millaista kuvaa olisi hyvä saada. Toinen kuvaaja keskittyi lähikuvien ottoon ja toinen tarkemmin yleis- ja kokokuvan taltiointiin. Kiinnitimme erityisesti huomiota lähikuvien ottoon, koska halusimme päästää katsojan mahdollisimman lähelle koiran näkökulmaa ja näin ollen varmistaa samaistumisen tunteen. Ohjaajan roolissa toimiminen oli melko haastavaa, koska jouduin toimimaan myös samaan aikaan kuvaussihteerinä. Kuvaussihteerin yleisimpiä tehtäviä on huolehtia, että kuvauksissa tulee kuvattua kaikki etukäteen suunniteltu sekä pitää kirjaa, mitkä kohdat kuvattiin ja missä järjestyksessä ja vielä kerätä työryhmän kommentit jokaisen oton jälkeen. (Heide, Norvanto & Vehkoja 2019, 64.) Haasteita toi myös kaikkien näyttelijöiden ohjaaminen samanaikaisesti, kun siihen liitetään myös eläimet, jotka sinkoilevat joka suuntaan tai vastavuoroisesti haluttomuus liikkua, silloin kun pitäisi.

Kuvaukset aloitettiin ulkona, joihin osallistui meidän päänäyttelijämme ja hänen koiransa Daisy sekä muut kaverikoirakot. Tarkoituksemme oli saada taltioitua koirakkojen luonnollinen kohtaaminen ja miten asiat yleensä etenevät vapaaehtoisilla. Ensimmäiset ulkokuvaukset sisälsivät koirakkojen kohtaamisia, sekä heidän sisäänmenonsa asiakaskohteeseen. Vierailun jälkeen kuvaisimme ulkona vielä Daisyn ja päänäyttelijän kanssa heistä yksittäiset otot, joissa he saapuvat kohteeseen ja lähtevät sieltä.

Sisätiloissa kuvaukset olivat lähinnä asiakkaiden ja koirakkojen luonnollisia kohtauksia, joita kuvaajat vain taltioivat. Emme olleet sen tarkemmin käsikirjoittaneet sisätilojen tapahtumia, koska emme olleet varmoja, miten asiakkaat ja koirat käyttäytyisivät toistensa seurassa. Sisätiloissa otetut kuvat onnistuivat todella hyvin verraten siihen, että emme käyttäneet ylimääräistä valaistusta tai emme olleet sen tarkemmin kirjoittaneet käsikirjoitusta siihen tilanteeseen. Kuvaukset saimme hoidettua muutamassa tunnissa, johon sisältyi myös kaluston purku ja kasaus.

Heti seuraavana päivänä olivat lukukoiratoiminnan esittelyvideon kuvaukset. Kuvaukset etenisivät samanlaisella kaavalla, kuin kaverikoiratoiminnan kuvaukset. Muutos edelliseen päivään oli, että kuvasimme iltapäivällä ja eri kohteessa – kirjastossa lukutilassa. Kuvauksia helpotti se, että koiria oli vain yksi, viiden sijasta. Kuvasimme tarvittavat ulkokohtaukset peräkkäin; halusimme saman valotuksen pysyvän niissä kaikissa. Sisätiloissa suoritetuissa kuvauksissa, onnistuimme asentamaan valotuksen, vaikka ajattelimme pienen ja rajallisen tilan tuovan haasteita siihen. Sisällä kuvasimme lukijan ja pääkoirakon lukuhetkeä ja miten lukija ottaa koiran huomioon lukiessaan kirjaa.

Toimin näissäkin kuvauksissa niin ohjaajana, kuin myös tuottajana, mutta niiden lisäksi tehtäviini kuului kuvasihteerin ja äänittäjän tehtävät. Lukukoira esittelyvideoon halusimme saada lukijan omaa ääntä, kun hän lukee Daisylle, joten käytimme äänittämiseen suuntamikrofonia puomittamisen muodossa. Leponiemi (2010, 144) ohjeistaa, että suuntamikrofonia on suositeltavaa käyttää silloin, kun mikrofonia ei haluta kuvaan. Hän myös toteaa, että hyvällä suuntamikrofonilla saadaan selkeämpi äänitys, kuin käsi- tai nappimikrofonilla.

Lukukoiratoiminnan esittelyvideon ideana oli myös taltioida vapaaehtoistoiminnan elementtejä ja luonnollisia tapahtumia, mitä tapahtuu ennen lukijaa, mitä tapahtuu lukijan paikalla ollessa ja mitä sitten, kun lukija lähtee. Saimme tuotantoryhmän mielestä kuvattua vapaaehtoistoiminnan luonteen onnistuneesti ja olimme erittäin tyytyväisiä valotuksen onnistumiseen. Lukukoirakuvaukset kestivät myös reilu kolme tuntia, johon sisältyi kaluston purku ja kasaus.

Voice-over toteutettiin molempiin esittelyvideoihin vasta kuvauspäivien jälkeen. Laadimme spiikit raakaleikkauksen pohjalta ja hyväksyimme sen toimeksiantajalla. Spiikit sisälsivät yleisesti tietoa vapaaehtoistoiminnasta ja sen sisällöstä. Lainasimme äänityskaluston koulultamme ja heti haettuamme kaluston, suuntasimme äänittämään koululla sijaitsevaan luokkaan. Pohdimme aikaisemmin, millainen tila olisi sopiva, koska emme halunneet esimerkiksi, kovan huminan kuuluvan äänitetyissä materiaaleissa. Minä itse toimin spiikkien lukijana ja luokkalaiseni äänitti. Kun olimme ottaneet kaikki tarvittavat spiikit muutamaan kertaan, siirsimme ne heti projekteihimme ja tarkistimme millaista laatua, olimme saaneet aikaan. Tarkistettuamme materiaalit, totesimme molemmat niiden olevan hyvät ja käyttökelpoiset.

4.3 Jälkituotanto

Kuvausten jälkeen alkoi heti jälkityövaiheen työstäminen. Suunnittelimme, että järkevintä on molempien työstää omaa esittelyvideota, jolloin saisimme ne napakalla aikataululla varmasti valmiiksi. Luokkalaiseni päätti työstää kaverikoirista kuvattua esittelyvideota ja minä lukukoirista. Kun olimme saaneet kaikki materiaalit tuotua editointityöasemillemme, katsoimme ne läpi ja nimesimme ne, jolloin editointivaiheessa materiaalia olisi helpompi käsitellä. Päätimme käyttää meille tuttua Adobe Premiere Pro -ohjelmaa editoimiseen.

4.3.1 Leikkaus

Tuodessani lukukoiratoiminnan esittelyvideon materiaalit editointialustalle ja leikkausta aloittaessani huomasin, että toisen kameramme kaikki kuvattu materiaali oli

todella pimeää, mikä yllätti meidät, koska kuvaustilanteessa kuva oli näyttänyt silmiimme täysin normaalille. Tästä huolimatta ajattelin käyttää kuitenkin kyseistä materiaalia ja toivoa, että värimäärittelytaitomme pelastavat sen.

Ensin suoritin esileikkauksen, jossa on tarkoituksena synkronoida kaikki tarvittava materiaali yhteen kuvauksissa laadittujen muistiinpanojen avulla, eli esimerkiksi, meidän tapauksessamme kuvallisten avulla, koska kuvaukset eivät ole suoritettu kronologisessa järjestyksessä. Käytimme kahta kameraa useimmissa kohtauksissa kuvaten eri kuvakulmista, joten kokosin aikajanelle vaihtoehto-ottoja päällekkäin. Näin lopullisessa leikkausprosessissa voidaan päättää, mitä leikkausta käytetään (Heide, Norvanto & Vehkoja 2019, 70.) Esileikkauksen jälkeen lähetimme esileikkauksen versiot toimeksiantajalle ja opinnäytetyön ohjaavalle opettajalle kommentoitavaksi.

Ensimmäiset leikatut versiot esittelyvideoista olivat tiedostettavasti liian pitkiä, joten seuraava vaihe oli suorittaa leikkaus, joka poistaisi kaiken turhan ja ei oleellisen tarinan kannalta. Lyhensimme useita kohtauksia monilla sekunneilla, jolloin pääsimme haluttuun tulokseen, eli reilu minuutin mittaisiin esittelyvideoihin. Leikkausta tehdessä keskityimme tekemään sen teeman avulla – seuraamalla. Pirilä ja Kivi (2008, 41) kertovat teeman yhdistävän eri elementtejä yhtenäisellä ajatuksella, tunnelmalla tai visiolla. Seuraaminen tai meidän tapauksessamme temaattinen seuraaminen on leikkauksessa yksi yleisimmistä teeman kehittelytavoista, joissa itse tapahtumia seurataan niiden ehdoilla kokonaisvaltaisesti äänellä ja kuvalla. Temaattisen seuraamisen otokset liittyvät toisiinsa selkeästi ja suoraviivaisesti, sekä todellisten tapahtumien kaltaisesti (Pirilä & Kivi 2008, 52–53). Syy miksi halusimme käyttää tällaista teemaa leikkauksessa, koska meidän tavoitteenamme on, että katsoja näkee esittelyvideon tapahtumat selkeänä ja totuuden mukaisena. Näin vapaaehtoistoiminnan luonne ei jää epäselväksi.

4.3.2 Tarvittavat äänityöt ja taustamusiikin valinta

Leponiemi (2010, 154) jakaa äänen elementit puheeseen, tehosteääniin ja musiikkiin. Halusimme käyttää näitä kaikkia lueteltuja elementtejä esittelyvideoissamme,

jolloin saisimme luotua mahdollisimman moniulotteisen äänimaailman. Äänityöskentely videoissa erosi haastavuudeltaan jonkin verran, koska lukukoiravideoissa otimme myös lukuhetkitilanteesta ääniä ja kaverikoiravideoon sisällytimme ainoastaan spiikit. Lukuhetkestä nauhoitetut äänet olivat jo valmiiksi synkronoituna leikkauksen myötä projektiin, joten spiikkien asettelu käsikirjoituksen pohjalta oli jäljellä äänityöskentelyn ensimmäisessä vaiheessa. Lukukoiravideoissa otetut lasten äänet sisälsivät paljon kohinaa, koska nauhoitimme puomin avulla. Äänentasot myös heittelivät huomattavasti, niin lukuhetkiäänissä, kuin myös spiikeissä.

Ensin korjasin Premierellä äänentasoja ja yritin poistaa kohinaa, mutta en ollut tyytyväinen Premieren tekemiin tuloksiin, joten päätin avata videon äänet Adobe Audition -ohjelmassa. Äänentasoja säädellessä asetin ne pysymään alle -12 desibelissä, jotta ne pysyisivät neutraalin kuuloisena, eikä hetkelliset korkeammat äänet häiritse videota. Poistaessani kohinaa lasten äänistä, osoittautui se todella haasteelliseksi, sillä lasten äänet kuulostivat todella käsitellyiltä, eikä kovinkaan luonnollisilta. Spiikkien äänentasot olivat todella matalat, joten niitä jouduin nostamaan ylemmäs, sekä poistamaan turhia puheen niin sanottuja suhinoita, jotta puhe olisi artikuloitumpaa.

Taustamusiikkia valitessa videoille, olimme jo pyörilleet erilaisia vaihtoehtoja, joissa toistui samanlaiset elementit. Halusimme taustamusiikin olevan iloinen ja leikkisä, mutta ei kuitenkaan liian dominoiva elementti itsessään, jolloin katsoja kiinnittäisi ainoastaan siihen huomion. Tarkoituksena oli tukea tarinan vaikutuskeinoja eli nostaa katsojalle meidän haluamia tunteita esiin ja näin ollen vahvistaa esittelyvideoiden viestiä. Löysimme sopivat vaihtoehdot Bensound-nimiseltä verkkosivulta, jossa kappaleet ovat tekijänoikeus- ja lisenssivapaita. Halusimme lisätä myös jonkinlaisen ääniefektin ja päädyimme lisäämään loppuun koiran haukuntaa, joka sine-töisi äänimaailman moninaisuutta. Meillä ei ollut mahdollisuutta äänittää Daisyn haukuntaa kuvauksissa, koska emme voineet pakottaa koira haukkumaan, joten löysimme Soundbible-verkkosivuilta pieni kokoisen koiran haukuntaa, joka sopi täydellisesti meidän esittelyvideoillemme.

4.3.3 Toimeksiantajan graafinen ohjeistus

Taustamusiikin ja äänien jälkeen vuorossa oli toteuttaa toimeksiantajan graafisen ohjeistuksen mukainen ilme (Alamikkela, [viitattu 15.11.2020]). Graafinen ilme kertoo mitä ja millaista visuaalista ilmettä yritys haluaa toteuttaa viestinnän eri osaluilla. Tällainen ohjeisto määrittelee useimmiten yrityksen käyttämät logot, tunnusvärit, sekä typografian ja miten niitä käytetään erilaisissa viestinnällisissä tilanteissa. Esittelyvideoissa graafisen ohjeistuksen elementit suunniteltiin videoiden loppuun, jossa vapaaehtoistoimintojen logot ja sekä lisätiedot näytettiin. Graafinen ohjeistus ei olisi välttämättä ollut pakollinen laatia videolle, mutta halusimme täydentää kokonaisuutta visuaalisten elementtien avulla, sekä lisäksi painottaa katsojalle, kenen videoista on kyse.

4.3.4 Värimäärittely

Viimeisenä vaiheena editoinnissa suoritimme värimäärittelyn, johon emme olleet tehneet alustavia suunnitelmia, koska kummallakaan meistä ei ollut erityisiä, niin sanottuja taiteellisia näkemyksiä värien suhteen. Tarkoituksena meillä oli ainoastaan saada videoille mahdollisimman luonnollinen ja yhtenäinen tulos, koska kummallakin oli ainoastaan alkeellinen kokemus värimäärittelystä.

Kuvasimme kahdella erimerkkisellä kameralla materiaalia, joten pystyimme toteamaan heti, että värimaailmat tulevat eroamaan toisistaan. Vaikka mielestämme olimme laittaneet yhtenäiset asetukset kameroihin värien osalta ja kuvaushetkellä kuva näytti suhteellisen samalta, silti editoinnin alkuvaiheessa huomasimme toisen kameran materiaalin olevan todella kontrastista verrattuna toiseen, joka oli todella flatti eli harmaa ja haalea. Yritimme siis ensin suorittaa perinteisen värimäärittelyn, jossa kohtauksien sisäinen värimaailma saadaan yhtenäiseksi (Heide, Norvanto & Vehkaoja 2019, 80).

Kaverikoiratoiminnan esittelyvideossa eroavaisuus kameroiden materiaaleissa ei ollut niin selkeä, mitä lukukoiratoiminnan videossa, sillä lukukoiravideossa toisen kameran materiaali oli lähes mustaa – melkein pimeää. Kaverikoiravideon värimäärittely sujui mielekkäämmin ja nopeammin, koska olimme kuvauksissa onnistuneet

paremmin kameran asetusten laadinnassa. Molemmissa videoissa toisen kameran materiaaleista oli huomattavaa melko vahva kohina, joka heikensi mielestämme kokonaisuuden ammattimaisuutta. Yritimme erilaisten tutoriaalien avulla poistaa sitä, mutta meidän taitotasomme ei kuitenkaan riittänyt sen täydelliseen korjaamiseen. Lukukoiratoiminnan esittelyvideon muutamassa otossa valotus ja värit erosivat niin suuresti muiden kuvien kanssa, että jouduimme lopulta tekemään päätöksen poistaa kyseiset otot. Valitettavasti meillä ei ollut käyttökelpoisia ottoja toisella kameralla, jolloin emme saaneet niitä edes korvattua millään, eikä tutoriaaleistakaan ollut tässä tapauksessa apua. Yritimme myös käyttää apuna erilaisia Premieren värimonitoreita, mutta molempien kokemattomuuden myötä niiden tulkitsemisesta ei ollut huomattavaa apua. Värimäärittely kokonaisuudessaan oli kaikista haastavin ja eniten aikaa vievä osio, vaikka se on yksinkertaisuudessaan kahden peräkkäisen kuvan analysointia, vertailua ja niiden sulauttamista yhteen (Heide, Norvanto & Vehkaoja 2019, 81).

5 TUOTANNON ANALYSOINTI

Opinnäytetyöni tarkoituksena ja tavoitteena oli tuottaa vapaaehtoistoiminnasta kaksi esittelyvideota Kennelliiton Etelä-Pohjanmaan kaverikoirille ja lukukoirille luokkalaiseni kanssa. Tuotantoryhmämme ja toimeksiantajamme olivat esittelyvideoihin kokonaisuudessaan tyytyväisiä ja näin ollen esittelyvideoiden päällimmäisin tavoite saavutettiin. Saimme videoihin sisällytettyä onnistuneesti myös vapaaehtoistoinnan oikean luonteen, sekä tarvittavan informaation mahdolliselle uudelle vapaaehtoiselle helposti lähestyttävässä sekä tarinamaisessa muodossa.

Tässä luvussa pohdin esittelyvideoiden tuotannon onnistumisia, sekä epäonnistumisia. Pohdin ja analysoin näitä perusteellisesti hyödyntäen SWOT-analyysia. (Suomen Riskienhallintayhdistys, [viitattu 24.11.2020].) ”*Analyysin avulla voidaan selvittää yrityksen vahvuudet ja heikkoudet sekä tulevaisuuden mahdollisuudet ja uhat.*”

Ensimmäisenä perehtyessäni tuotannon vahvuuksiin, nousivat siellä tietyt yksityiskohdat esiin, joita olivat tuttu tuotantoryhmä ja siihen liitoksissa oleva työryhmän sisäinen viestintä, sekä yleisesti esituotantovaihe. Ennalta tunnettu työryhmä mahdollisti sen, että pystyimme tietämään, mitkä olisivat kenenkin vahvuudet ja heikkoudet milläkin osa-alueella sekä tiesimme millainen tyyli kaikilla on työskennellä. Työryhmän sisäisen viestinnän onnistuminen heijastui tuttuun työryhmään, sillä olimme jo ennen tätä tuotantoa luoneet viestintäkanavat, jolloin viestiminen oli helppoa ja luonnollista. Työryhmän pienuus myös helpotti huomattavasti viestintää, koska viestintä ei kulkenut välikäsien kautta.

Sijoittaisin myös esituotantovaiheen ja sen laatimisen vahvuuksiin, sillä aikataulu-
muutosten takia ja kuvauspäivien siirtyminen vasta syksylle, mahdollisti esituotantovaiheeseen paljon enemmän aikaa, mitä olimme suunnitelleet. Esituotannon vaiheet olivat myös molemmille meistä jokseenkin tuttuja, koska olimme aiemmissa opiskelijatuotannoissa käyttäneet aina huomattavan paljon aikaa niiden laatimiseen. Aiempi kokemus auttoi hahmottamaan esituotantoa kokonaisvaltaisesti ja sitä, mitä kaikkea olisi hyvä tehdä, sekä millaisia asioita pitäisi ennakoida tai ottaa huomioon.

Tuotannon heikkouksiin lukeutuu selkeästi työryhmän vajavainen tekninen osaaminen, niin kuvauksissa kuin myös jälkituotantovaiheessa. Työryhmän heikko osaaminen näkyi kuvauksissa kameroiden asetusten osaamattomassa laadinnassa, jolloin toisen kameras materiaali lukukoirakuvauksissa ilmeni liian pimeäksi ja osa materiaaleista oli lopulta käyttökelvottomia. Kuvatun materiaalin epäonnistumisen olisi myös voinut välttää, jos työryhmä olisi osannut asettaa valaistuksen oikeanlaiseksi. Kuvauspaikoilla olisi ollut tärkeää olla jonkinlainen tekniikkavastaava, joka olisi taannut kuvausten onnistumisen teknisesti.

Jälkituotannossa suurimmiksi haasteiksi osoittautuivat äänityöt sekä värimääritys. Molemmat tiedostimme vähäisen osaamisen jälkituotannossa jo esituotantovaiheessa näillä osa-alueilla, jolloin olisi pitänyt ennakoida ja pyytää jälkituotantoon apua jo hyvissä ajoin, joltain osaavalta henkilöltä - ei ainoastaan luottaa erilaisiin tutoriaaleihin. Lukijoiden äänet, jotka otimme puomia käyttäen, olivat täynnä vahvaa kohinaa, eikä taitotasomme riittänyt äänen saamista luonnolliseksi. Esittelyvideoiden lopullisissa versioissa, lukijoiden äänet kuulostavat liian prosessoiduilta.

Pimeä kameramateriaali heijastui värimääritykseen todella vahvasti, sillä materiaali oli sisäkohtauksissa niin tummaa, että oli melkein mahdotonta erottaa tummia kohtia toisistaan. Toinen asia, mikä vaikeutti värimääritystä ja kuvien yhtenäisyyttä oli eri merkkiset kamerrat – toinen kuvasi harmaata ja sävytöntä kuvaa, kun taas toinen todella kontrastista kuvaa. Meidän oli vaikea luoda selkeää ja yhtenäistä värimaailmaa esittelyvideoille, koska kameroiden lähtökohdat olivat niin erilaiset. Meille turvallisin ja järkevin valinta olisi ollut ottaa kaksi samanlaista kameraa kuvauksiin. Värimäärityksen lopputulos oli mielestämme kohtalaista tasoa, vaikka yritimme lopuksi korjata videoiden kokonaisuutta poistamalla tietyt kuvat kokonaan. Oma henkilökohtainen tavoitteeni tehdä värimääritys onnistuneesti ei siis myöskään toteutunut.

Pohtiessani ulkoisia mahdollisuuksia tuotannollemme, mitkä osoittautuivat hyväksi lähtökohdiksi, oli koululta saatu laadukas kalusto sekä meidän toimeksiantajamme. Tavoitteenamme oli saada ammattimaisesti tuotetut esittelyvideot ja koulun kaluston käyttömahdollisuus loi jo merkittävän hyvän pohjan tälle tavoitteelle. Etenkin nykyaikana, missä katsoja näkee päivittäin erilaisilla lähtökohdilla tuotettuja videoita sosiaalisessa mediassa – näkee hän oletetusti, mikä video on teknillisesti hyvin tuo-

tettu. Laadukas video siis kohentaa toimeksiantajan imagoa ja näin ollen laadukkaasti tuotetuilla esittelyvideoillamme on parempi mahdollisuus erottautua joukosta ja vakuuttaa katsoja.

Toimeksiantajan kiinnostus ja innostus tuotantoa kohtaan auttoi huomattavasti esimerkiksi esittelyvideoiden roolituksissa. Toimeksiantaja tunsu entuudestaan kaikki vapaaehtoiset koiria myöten, jolloin koirien luonteen tunteminen mahdollisti meille oikeat roolivalinnat. Pystyimme näin välttymään kaikilta yllätyksiltä kuvauspäivinä. Toimeksiantaja antoi heti alkuvaiheessa vapaat kädet videoiden toteutustyyliille, jolloin saimme mahdollisuuden toteuttaa tuotannon omien intressien pohjalta sekä priorisoida asiat halutulla tyylillä.

Isoimmaksi uhkaksi nousi tuotannon aikana kyvyttömyys luoda ajoissa aikataulua, koska emme pystyneet suunnittelemaan tuotannon vaiheiden toteutuksia pandemiasta koituvien rajoitusten takia. Emme pystyneet olemaan varmoja tuotannon toteutumisesta ennen, kuin kuvauspäivät oikeasti oli saatu suoritettua. Rajoitusten myötä mahdollisuutena oli myös se, että emme saisi tarpeeksi ihmisiä videoille. Tuloksena videoiden kokonaisuudesta tulisi kömpelö, eikä videoiden sisältö olisi ollut tarpeeksi uskottava. Uhkana näen myös esittelyvideoiden yksitoikkoisuuden, koska olisimme voineet hyödyntää erilaisia lokaatioita, kuten tapahtumia tai vanhainkoteja. Pandemian takia tällaiset vaihtoehdot eivät kuitenkaan olleet mahdollisia aikataulullisesti.

6 POHDINTA

Tässä alaluvussa aion pohtia opinnäytetyön kokonaisuutta kriittisesti sekä moniulotteisesti – olisinko voinut tehdä jotain toisin tai olisinko voinut tehdä jotain enemmän. Tarkastellessani prosessin yksityiskohtia, olisivat monet asiat voineet toteutua paremmin tai eri tavalla.

Opinnäytetyöprosessissa opin paljon, niin teoreettisesti kuin myös käytännössä. Opin hyödyntämään tarinan ja sen vaikutuskeinoja videotuotannon sisällössä ja osaan hahmottaa, millaiset positiiviset vaikutukset niillä voi mahdollisesti olla kohderyhmään. Ymmärrän tarinallistamisen olevan hyödyllinen työkalu, joka auttaa kehittämään yrityksen ja asiakkaan välistä suhdetta. Teoriaosuudessa olisin kuitenkin voinut käsitellä laajemmin tarinaa ja tarinallistamista enemmän erilaisista näkökulmista hyödyntäen enemmän asiantuntevia lähteitä. Produktio-osuudessa olisi pitänyt enemmän huomioida näitä vaikutuskeinoja ja tehdä selkeämmin sen pohjalta ratkaisuja. Esittelyvideoiden juonenkaarret ovat tästä selkeä esimerkki. Jos olisimme käyttäneet aikaa enemmän luovaan ajatteluun, olisimme voineet sisällyttää esittelyvideoiden käsikirjoitukseen selkeän muutoksen tai käännekohtan, joka sisältyy tarinan määritelmään.

Esittelyvideoiden tuotanto oli ensimmäinen tilaustyöni, jossa olin mukana tekemässä kaikkia ratkaisuja ja päätöksiä johtavassa asemassa. Se opetti minulle vastuullisuutta, priorisointia ja realistisuutta videotuotannon eri vaiheisiin liittyen. Aiemmat tuotannot, joissa olen ollut mukana; toimeksiantaja on ymmärtänyt videotuotannon lähtökohtia paremmin, sekä mitä kaikkea sellainen vaatii työryhmältä. Tässä tuotannossa toimeksiantajan kokemattomuus tällaisessa projektissa toi haasteita, koska vastuu siirtyi kokonaan meille toteutuksen suhteen. Saimme niin sanotut vapaat kädet produktion toteutukseen, jolloin emme voineet olla täysin varmoja vastaako lopputulos varmasti haluttua. Viestintä toimeksiantajan kanssa oli pääsääntöisesti jouhevaa ja mutkatonta, koska viesteihin vastattiin nopeasti. Kuitenkin viestintä oli aika-ajoin haasteellista, koska emme välttämättä aina ymmärtäneet toisiamme, sillä molemmat osapuolet saattoivat olettaa asian olevan myös toiselle itsensänselvyys. Viestinnässä olisi siis pitänyt kiinnittää enemmän huomiota sen suju-

vuuteen ja kertoa selkeästi toimeksiantajalle, että emme voi esimerkiksi tietää, miten vapaaehtoisuus oikeasti toimii ja kuinka sitä harjoitetaan. Viestinnän toimivuus ei ole loppujen lopuksi täysin onnistunutta, jos ainoastaan vastausajat ovat lyhyitä, mutta sisällön ymmärtäminen tuottaa hankaluuksia.

Esituotantovaihe oli produktiossa laajin osuus, johon käytimme aikaa eniten, kuitenkin emme osanneet priorisoida ja jaotella omaa panosta tasaisesti jokaiseen esituotannon sisältämään vaiheeseen. Kuvauspäivien suunnitteluun olisimme voineet käyttää enemmän aikaa, esimerkiksi kuvauslokaatioon tutustumisen perusteellisemmin lukukoirakuvauksissa. Saimme mahdollisuuden vieraillla kirjastossa, mutta olisimme voineet suunnitella vierailua paremmin - mitä lokaatiossa kannattaa ottaa huomioon tai esimerkiksi, millainen valaistus tilassa on valmiiksi ja millaiset valot tarvitsemme sinne. Olisimme voineet vieraillla kirjastossa uudestaan testiottujen merkeissä kameran kanssa sekä jopa valojen kanssa. Tällaisella ennakkoinnilla olisimme säästäneet aikaa kuvauksissa, sekä jälkituotanto olisi varmasti yleisesti onnistunut paremmin.

Kuvaustyöryhmä olisi pitänyt olla vähintään neljän hengen ryhmä, koska vaikka tuotanto on pienikokoinen, on kuvauksissa silti välttämättömiä rooleja, jotta tuotanto suoritetaan onnistuneesti. Kuvausten lopputulos olisi ollut parempi, jos kaikki olisivat saaneet keskittyä yhteen rooliin, eikä esimerkiksi minun olisi tarvinnut keskittyä tuottajaroolin lisäksi kuvaussihteerin tehtäviin. Lisäksi aiempi kokemus ja osaaminen työryhmäläisillä olisi pitänyt kartoittaa paremmin, koska toisen kuvaajan vähäinen ammatillinen osaaminen tuli kuvauspäivinä yllätyksenä. Teimme virheen olettaessamme työryhmäläisen teknisen osaamisen.

Tuottajuuteen liittyvä tavoitteeni ei täytynyt odotusten mukaisesti, koska kaikki eivät tienneet omaa rooliaan selkeästi. Kaverikoiratoiminnan videokuvauksissa, jossa oli paljon henkilöitä esiintymässä kameran edessä, olisi heitä pitänyt ohjeistaa etukäteen paremmin esimerkiksi käymällä kuvaussuunnitelma läpi heidän kanssaan. Nuoret, jotka esiintyivät esittelyvideossa, olivat epävarmoja sekä selkeästi jännittyneitä kameroiden läsnäolosta. Tarkoituksena kuitenkin oli saada mahdollisimman todentuntuinen kaverikoiravierailu kuvattua, joten tällainen vaikeutti yleisesti kuvausten suorittamista. Kyseisissä videokuvauksissa myös muiden kaverikoirakoiden niin sanottu kaitseminen oli myös haastavaa, koska he eivät välttämättä aina

ymmärtäneet, että on kyse kuvaustilanteesta, ei oikeasta kaverikoiravierailusta. Jos pyysin heitä tekemään asioita, he tekivät sen välittömästi, eivätkä odottaneet, että kuvaajat ovat valmiita kuvaamaan. Heille olisi pitänyt tehdä selkeäksi jo ennen kuvauksia, että mistä kuvauksissa on kyse ja ohjeistaa paremmin.

Esittelyvideoiden sisällöllisyyden onnistuvuus olisi mielestäni pitänyt saada kohdennettua paremmin kohderyhmälle, joka on Etelä-Pohjanmaalla asuvat ihmiset. Esittelyvideot olisivat voineet kaivata enemmän joitain tuttuja elementtejä esimerkiksi, lokaatioista, koirakoiden tavoista tai muista yksityiskohdista, jotka auttaisivat samaistumisen tunteen luomisessa. Esittelyvideot ovat kuitenkin toteutettu niin, että niitä on mahdollista hyödyntää pitkälle tulevaisuuteen, eivätkä ne ole sidoksissa nykyhetkeen tai johonkin tiettyyn aikakauteen.

Loppujen lopuksi opinnäytetyö toteutettiin onnistuneesti haasteista ja ongelmista huolimatta ja toimeksiantaja oli tyytyväinen esittelyvideoihin. Opinnäytetyöprosessiin olen tyytyväinen, vaikka omat henkilökohtaiset tavoitteeni olisivat voineet täytyä paremmin. Opin enemmän kuitenkin videotuotannon vaiheista, sekä pääsin kehittämään omaa tuottajarooliani tulevaisuutta ajatellen.

LÄHTEET

- Aikataulu. Ei päiväystä. Elokuvantaju. [Verkkosivu]. [Viitattu 13.10.2020]. Saatavana: <http://elokuvantaju.aalto.fi/oppimateriaali/esituotanto/aikataulu.jsp>
- Alamikkela, H. Ei päiväystä. Graafinen ohjeisto on yrityksen visuaalisen ilmeen käsikirjoitus. [Blogikirjoitus]. Valokkidesign. [Viitattu 15.11.2020]. Saatavana: <https://www.valokkidesign.fi/blogi/graafinenohjeisto>
- Ang, T. 2006. Digivideo: Kuvaajan käsikirja. Suomentajat Donagh Coleman & Ilkka Rekiaro. Karkkila: Kustannus-Mäkelä Oy
- Diez, K. & Silverman, L-I. 2013. Business Storytelling For Dummies. New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.Hoboken
- Enkenberg, I & Meretniemi, J. Ei päiväystä. Miksi tarina vaikuttaa? [Verkköjulkaisu]. [Viitattu 31.10.2020]. Saatavana: <https://www.tarina-akatemia.fi/miksi-tarina-vaikuttaa>
- Etelä-Pohjanmaan Kaverikoirat. Ei päiväystä. [Verkkosivu]. [Viitattu 14.7.2020]. Saatavana: <http://www.etelapohjanmaankaverikoirat.fi/seinajoki/>
- Goleman, D. 2014. Suomentaja Mia Heiskanen. Aivot ja tunneäly: Uusimmat oivallukset. Parainen: Samsaraa – Tasapaino oppaat
- Heide, N., Norvanto, M., & Vehkoja, K-P. 2019. Tehtäiskö leffa?: Opas elokuvan tekemisen ryhmille. Sotkamo: Versova Puu ry
- Kalliomäki, A. 2014. Tarinallistaminen: Palvelukokemuksen punainen lanka. Helsinki: Talentum Media Oy
- Kalliomäki, A. Ei päiväystä. Tarinallistaminen. [Verkkosivu]. [Viitattu 27.10.2020]. Saatavana: <https://www.tarinakone.fi/tarinallistaminen/>
- Karreinen, L., Halonen, M. & Tennilä, M. 2010. 10 askelta parempaan vapaaehtoistoimintaan. Eura: Eura Print Oy
- Kaverikoirat. Ei päiväystä. Kennelliitto. [Verkkosivu]. [Viitattu 14.7.2020]. Saatavana: <https://www.kennelliitto.fi/koirat/kaverikoirat>
- Käsikirjoitus. Ei päiväystä. Elokuvantaju. [Verkkosivu]. [Viitattu 12.10.2020]. Saatavana: <http://elokuvantaju.aalto.fi/oppimateriaali/kasikirjoitus/kasikirjoitus.jsp>
- Leponiemi, K. 2010. Videokuvaus: taitoa ja tekniikkaa. Jyväskylä: WSOYpro Oy

Lukukoirat. Ei päiväystä. Kennelliitto. [Verkkosivu]. [Viitattu 14.7.2020]. Saatavana: <https://www.kennelliitto.fi/koirat/lukukoirat>

Pirilä, K. & Kivi, E. 2008. Leikkaus: Elävä kuva – Elävä ääni. Helsinki: LIKE

Rauhala, M. & Vikström, T. 2014. Storytelling työkaluna: Vaikuta tarinoilla bisneksessä. Helsinki: Talentum Media Oy ja tekijät

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006. KvaliMOTV – Tapaustutkimus. [Verkkojulkaisu]. Saatavana: https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/kvali/L5_5.html

Savola, L. 8.5.2017. Kuulu: Videotuotanto – videokuvausten suunnittelu. [Blogikirjoitus]. [Viitattu 9.10.2017]. Saatavana: <https://www.kuulu.fi/blogi/videotuotanto-videokuvauksen-suunnittelu/>

Smileaudiovisual. Ei päiväystä. Tuote-esittelyvideo. [Verkkosivu]. [Viitattu 28.10.2020]. Saatavana: <https://www.smileaudiovisual.fi/videotuotanto/tuote-esittelyvideo/>

Sorkio, S. 2019. Vaikuta videolla. Helsinki: Mainostajien liitto

Storyboard. Ei päiväystä. Elokuvantaju. [Verkkosivu]. [Viitattu 12.10.2020]. Saatavana: <http://elokuvantaju.aalto.fi/oppimateriaali/esituotanto/storyboard.jsp>

Suomen Riskienhallintayhdistys. Ei päiväystä. Nelikenttäanalyysi – SWOT. [Verkkosivu]. [Viitattu 24.11.2020]. Saatavana: <https://pk-rh.fi/tools/swot.html>

Synopsis. Ei päiväystä. Elokuvantaju. [Verkkosivu]. [Viitattu 12.10.2020]. Saatavana: <http://elokuvantaju.aalto.fi/oppimateriaali/kasikirjoitus/synopsis.jsp>